

V VIŠAVAH JE LEPO

Pogovor z jadralno letalko Cvetko Klančnik-Belinovo

Včasih se ozremo kvišku in opazujemo velike ptice ki mirno krmarijo po zraku. Kar začudimo se, kako letala brez motorja sploh zdrže v zraku in zato še bolj občudujemo pilote, ki jih mojstrsko vodijo na zračni bližini. Med temi piloti je tudi nekaj žensk in med tistimi, ki so v zadnjem letu dosegle največ uspehov, je prav gotovo Bežigranka Cvetka Klančnik-Belinova.

Začela je kot padalka v Ljubljanskem aeroklubu, kjer je naredila tudi izpit za motornega pilota in odsej je bila zapisana letalstvu. V Zveznem letalskem centru v Vrhu je končala tečaj aerovleka in leta 1972 je postavila svoj prvi državni rekord v jadralnem letanju — posejeje se je teh rekordov zvrstilo še precej. V Vrhu je potem nekaj let kot pomočnica učitelj letanja učila motorne in jadralne pirote vmes pa nastopala na številnih tekmovanjih in mitingih in pridno dosegala dobre rezultate. Leta 1966 se je vrnila v Ljubljano, se porodila in zaradi majhnih otrok je bila njena aktivna letalska kariera za več let prekinjena. Kljub temu pa pogledno nekaj uspehov, ki jih je pred tem dosegla: postavila

je 18 državnih rekordov, še posebno pa je lahko ponosna na dva svetovna rekorda. Njen prvi svetovni rekord — hitrostni prelet v trikotniku 200 km — je bil prvi svetovni rekord, ki ga je postavil kak jugoslovanski jadralni letalec. Leta 1968 pa ji je uspelo edinstven dosežek, saj je v dvosedlu preletela trikotnik 100 km s hitrostjo 85,42 km na uro, kar je bil absolutni svetovni rekord. Ta rezultat je bil v tistem času izredno dober, kar se vidi tudi po tem, ker ni bil presežen celih osem let.

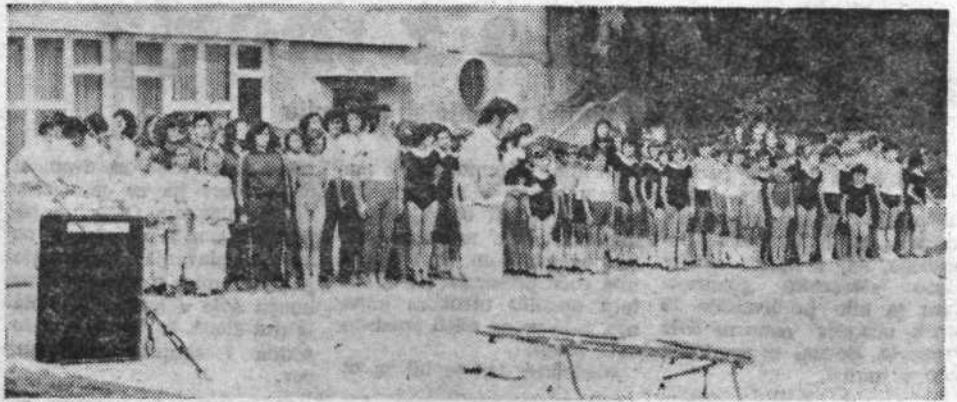
Kljub temu, da je aktivno nistem več ukvarjala s letalstvom, pa se od tega športa nikoli nistem povsem poslovila. Prijatelji in številni učenci, ki sem jih izučila, so me pregovarjali, naj spet sedem v letalo in k se je tem prigorovom pridružila se moja družina, sem se spet odločila za jadranje... pripoveduje naša najboljša jadralna letalka. »Pa se en varok za moju odločitev je bil: v našem sportu je malo žensk in tako v zadnjih letih sploh ni bilo doseženih boljših rezultatov. Zato sem se vključila v novoemški aeroklub, kamor so me povabili moji bivši učenci in prijatelji in tam sem tako začela letati.

Leta 1972 se je tako začel drugi del moje letalske poti, ki je predvsem letos zelo uspešna. Lani sem na republiški akciji preletov preletela 864 km, letos pa v dvosedlu s Vido Berglez iz Ljubljane kar 1645 km — postavila pa sta tudi osem novih državnih rekordov za dvosedla.

Za obe letalki je bilo osem dni preletov v maju zares rekordnih: 19. maja sta dosegli rekord v prostem preletu in napovedanem cilju (iz Lesca sta leteli do Novega mesta in potem do Zagreba, kar je 153 km) naslednji dan sta postavili rekord v povratek, ker sta iz Lesca odleteli v Celje in spet nazaj (166 km). 22. maja sta dosegli nov višinski rekord: relativno višino 2.480 metrov in absolutno višino 2.980 m. Potem sta popravili rekord, cilj in povratek, ki sta ga postavili pred šestimi dnevi; leteli sta iz Lesca v Maribor in nazaj, kar je 232 km, zadnji rekorda pa sta dosegli 27. maja s letom in napovedan cilj po lomljeni liniji — s tem tudi prosti prelet (Lesce—Maribor—Novo mesto — 204 km).

Vsaki let je ime, izhodišče v Lescah in ko sta se dvignili, sta s kolegijsko lahkoto občudovali naše prelepe vrhove. Učevali sta ob pogledu na Kravce in Veliko planino, prelep je bil prelet iz Grintovca, pa preko Rogla na Pohorju, Plesivca na Tršnji gori, pa spet preko Kokrškega sedla — povsod sta drseli v soncu med znamenitimi vrhovi. Ob tem sta iskala znamenja terneke, se drgnali ob pobočjih hrbov — bilo je zares nepozabno. Obema se bo vtislil v spomin polet v Zagreb, kjer sta pristali tik pred strašnim neurjem. Pa vseeno, bilo je fantastično... mi je z navdušenjem pripovedovala Cvetka Klančnikova, ki prav teh dneh nastopa na mednarodnem prvenstvu poljskih žena v Leszu, odkoder bomo prav gotovo izvedeli dobre vesti o dosežkih naše letalki. Srečo pa ji želimo ud na svetovnem jadralnem prvenstvu za ženske, ki bo prihodnje leto na Poljskem, za katero se na vseh teh akcijah pripravljajo.

STANE DROLJC

USPEH TELOVADCEV

Nastopilo je nad 100 članov Partizana Bežigrad

Ob koncu delovne sezone 1973/74 je TVD Partizan Bežigrad v petek, 21. junija, priredil teledadni nastop vseh svojih oddelkov. Nastopilo je nad 100 pripadnikov društva in med njimi tudi gostje, mladinci iz Pirana na bradlji, mladince iz Dola pa s vajami na parterju. Prve je prijeljal znani predvojni telovadec Stane Derganc, ki se je spet začel ukvarjati s treniranjem in ki je pred več leti prav v društvu za Bežigradom vsedal veselje do gimnastike, telovadke iz Dola pa so prišle s tov. Peterko, profesorjem tel. vzgoje na osnovni šoli.

s skoki, preskoki, z vajami na bradlji, na gredi, na parterju in na drugo, judo sekcija društva spet s svojim posebnim programom, mladinke s ritmično sestavo, ki so jo same pripravile, najboljši telovadci pa so zaključili spored z vajami na drugo in skoki s kanvasa.

Z uspešnim nastopom je bila združena slovesna podelitev nagrad najprizadevnejšim in najuspešnejšim športnikom tega mlade kolektiva. Okrog trideset knjižnih nagrad sta podelila bivši in sedanji predsednik društva Drago Štemberger in inž. Marjan Lovšek. Lep zaključek delovnega obdobja je bil to za celotno društvo — lepši, kot bi se ga dalo zaleteti.

Sledijo počitnice in odmor. Kolektiv si bo sedaj oddahnil z zavestjo, da je bilo veliko storjenega, si nabral novih moči in motivov, tako da bo jeseni še čvrsteje poprijel za delo ter na dograjenem gradil naprej.

M. P.

KONDIICIJSKI IZLETI S. K. NOVINAR

Smučarski klub Novinar je prišel z rednimi sobotnimi izleti za svoje člane, prijatelje smučarja in člane delovnih kolektivov bežigradske občine.

Čas in kraj izbirališča za vsak izlet posebej bosta objavljena v dnevnem časopisu.

TEMELJNA TELESNOKULTURNA SKUPNOST

NESKLEPČNA SKUPŠČINA

Od 34 delegatov TOZD sta se je udeležila le dva

V torek 25. junija bi morala biti v sejni dvorani KS BORIS KIDRIČ v Vojkovi ulici redna skupščina Temeljne telesnokulturne skupnosti naše občine. Na dnevnem redu sta bila med drugim tudi program in finančni predračun naše občinske, kakor tudi mestne telesnokulturne skupnosti ter potrditve samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za kraljeviti šport na ravni mesta. Dnevni red je bil skrajša tak, da bi moral vsakdo in pritegniti vsakogar, ki mu je telesna kultura pri srcu in pa tudi vse tiste, ki so sprejeli funkcije delegata v tej interesni skupnosti.

In vendar ni bilo tako. Od 89 delegatov se je skupščine, ki je bila pravočasno sklicana (7 dni prej) in to na dan, ko ni bilo nobene nogometnega prenosa v času, ko še ni letnih dopustov — udeležilo je 37! Medtem ko so bile osnovne organizacije za telesno kulturo doma le polne zastopane, pa sta se od 34 delegatov TOZD skupščine udeležila le 2! Prav tako so bila šolska športna društva, katerih imamo na osnovnih in srednjih šolah 12, zastopana s dvema delegatoma iz SSD Dr. Vito Kraljič in SSD Franc Ravbar iz Dola, torej iz tistih SSD, ki sta letos tudi v področnem tekmovanju dosegli prvo in drugo mesto! Ob tem pa moramo poudariti, da se je skupščine od 11 delegatov iz krajevskih skupnosti udeležilo kar 7! To kaže na nesporno dejstvo, da so občani še kako zainteresirani za usodo in razvoj telesne kulture v občini.

Skupščine TKS, urej zaradi takega odnosa nekaterih delegatov ni bilo. S tem je bila telesni kulturi napravljena velika in daljnosežna škoda, posebno zaradi tega, ker je pričakovati, da bodo TKS po političnem čakanjju končno le dodeljena finančna sredstva, ki pa ne bodo mogla biti v celoti dodeljena tistim, ki jih potrebujejo za realizacijo svojih programov in celotnega programa za leto 1974.

Člani izvršnega odbora TKS so bili mnenja, da je treba takoj sklicati upravni odbor Obč. ZTK in vse predsednice osnovnih organizacij in komisij, da bi se skupno dogovorili za ukrepe, kako premagati nastalo situacijo. Ne moremo in ne smemo namreč dovoliti, da bi denar, ki so ga občani namenili za to dejavnost ostal neporabljen ob tem, ko telesnokulturni delavci še vedno prosjajo na vse močnejše načine sredstva, da bi lahko realizirali vsaj glavne naloge svojih programov. Prav tako bo potrebno takoj rešiti zadevo s prispevom za financiranje programov republiške in mestne TKS, ker bo sicer ogrožena realizacija programov teh skupnosti.

Seveda bo nujno s tem primerom nesklepčnost skupščine TKS srecniti občinsko politično vodstvo in sindikalni svet, kajti taka abstinenca delegatov iz TOZD je vsekakor za škrljajoča in ne bi smela postati praksa.

J. P.

NA PRIPRAVAH REPREZENTANCE

Mlada visoka košarkarica Ježica Alenka Ogrin se je udeležila priprav pionirskih državne reprezentance v Beogradu Zammito je, da so bile na te priprav vabljene le igralke letnika 1960 in mlajše, ki so visoke več kot 180 cm. Nedvomno je to veliko priznanje za žensko košarko na Ježici in spodbuda za nadaljnje delo. Omeniti velja, da je to prva košarkarica iz bežigradske kluba, ki se je udeležila priprav državne reprezentance.

JUDOISTI BODO VADILI TUDI POLETI

Judo klub Bežigrad obvešča vse zainteresirane, da bodo trenirali tudi med poletnimi počitnicami, in sicer: v ponedeljek od 20. do 22. ure, v sredo od 19. do 22. ure in v soboto od 15. do 18. ure v telovadnici PTT izobraževalnega centra, Celjska 16.

Poleg starih članov vabijo vse, ki se zanimajo za to športno panogo, posebno pa še mladince in pionirje.

PLAVALNI TEČAJI PRI ŠTERNU

Komisija za šport in rekreacijo pri Obč. zvezni za telesno kulturo in Občinski sindikalni svet organizirata plavalne tečaje za starejše neplavalce v bazenu pri šternu. Tečaje bo vodil Andrej ŽNLDARŠIČ; pričnemo se 24. VI. 1974.

Tečaj traja 14 dn. (10 plavalnih dni) od 18.00—20.00 ure. Vsi udeleženci tečaja plačajo le vstopnino na kopalnico.

Prijave oddajte na blagajni kopalnice, vsak petek od 9. do 12. ure.

NAGRADA ZA DELO

Uspešni prijemi Judo kluba Bežigrad se bogato obrestujejo

Judo sezona se končuje in judoisti Bežigrada bodo imeli za uspešnih počitek, saj so se v preteklih šestih mesecih udeležili kar dvajsetih tekmovanj v posameznem in ekipnem merilu. Poleg tega pa so trdo delali tudi v okviru kluba in vzgojili vrsto mladih judoistov, ki kažejo, da bo treba v prihodnosti resno računati na nje.

V posameznem merilu so se posebno izkazali na dveh tekmovanjih — na pasovnem prvenstvu Slovenije in na tekmovanju v počastitev spomina narodnega heroja Stefana Kovčca. Na prvem se je izkazal Turk, ki je zasedel 3. mesto v konkurenco oranžnih pasov. Na drugem pa so se izkazali Sindič s 3. mestom v polsrednji, Klisarič s 3. mestom v srednji in Polovšek s 1. mestom v pošteški kategoriji. Ekipno pa so zasedli drugo mesto za favorizirano in številčno močnejšo ekipo Impola iz Slovenske Bistrice.

kvalifikacije za I. rep. ligo. Vsi ti rezultati so jih uvrstili na 7. mesto med 40 klubih iz vse Slovenije v tekmovanju za slovenski pokal. Fruhital so številne prvotince, med njimi tudi občinskega rivala Nagačko, ki je zasedel II. mesto. Dva mladince, Klisarič in Polovšek, pa sta nastopila v slovenski mladinski reprezentanci. Svoje dela niso omejili samo

na strokovno področje. Zelo uspešno delujejo tudi na družbeno-političnem področju. Ustanovili bodo aktiv komunistov. Dva njihova predstavnika, Mirko Sindič (st.) in Mirko Sindič (ml.) sta bila člana slovenske delegacije na zasedanju skupščine ZJZ. Mirko Sindič (ml.) je bil tudi izvoljen v nadzorni odbor Judo zveze Jugoslavije.

L. P.

Ekipe Judo kluba Bežigrad, ki je zasedla prvo mesto v II. republiški ligi.

ODBOJKARJI NA VRHU

Odbojkarji Save s Črnuč so v sezoni 1973/74 osvojili prvo mesto v I. republiški ligi. Po enoletnem nastopanju v II. zvezni ligi v sezoni 1972/73 je to vsekakor največji dosežek črnuških igralcev, ki so ga dosegli prav ob 20-letnici odbojke na Črnučah.

V republiški ligi so izgubili le tri tekme: z Bledom in Jesenicami v gosteh in z Jesenicami doma. Z gorenjskima ekipama so imeli na koncu enako število točk, vendar je bila odločilna boljša razlika v nizih. Uspeh je toliko večji, saj sta najboljša črnuška igralca Pavle Rotar in Bojan Lakner preteklo sezono nastopala v moštvu Kamnika. Za Črnuče so igrali: Mato Kumer, Marjan Kumer, Primož Kaiser, Marjan Breščak, Bojan Lampe, Ilja Jakšič, Jože Pečnik, Janez Skofic, Dušan Pohar in Matjaž Japelj.

Trener in tehnični vodja inž. Miro Meserko je povedal, da imajo največ težav z vadbennimi prostori. Trenirajo in igrajo v Dolu pri Ljubljani, na treninge se torej vozijo kar 15 kilometrov daleč. To je tudi največja ovira, da ne morejo delati z naraščajem tako, kot bi želeli.

Z naslovom republiškega prvaka so se Črnučani uvrstili v zvezno ligo. Zelo verjetno pa v prihodnji sezoni ne bo več II. zvezne lige; inž. Meserko je poudaril, da bi v zvezi konkurenca nastopili le, če bodo imeli zagotovljene finančne pogoje in če bo klub organizacijsko močnejši. Skoraj zanesljivo pa bodo najboljše slovenske ekipe jeseni tekmovali v enotni republiški ligi, kjer bo nastopala kar pet lantskih zveznih ligašev, to pa pomeni, da bo konkurenca zelo izenačena.

ATLETINJE OSVOJILE POKAL

Mlada ekipa atletinj A. K. OLIMPIJE, je pod vodstvom trenerjev KOKOVNIKOVE, dr. TURKA in PERTOTA, dosegla v letošnji tekmovalni sezoni že vrsto odličnih rezultatov. Vsekakor je najboljši laskavo priznanje mlademu kolektivju osvojitve dragocene trojeke atletskega pokala Jugoslavije za mladinke 10. VI. 1974 v Zagrebu. Mladinke A. K. OLIMPIJE so v letošnji sezoni tudi premočno zmagale v tekmovanju za atletski pokal Slovenije za mladinke s kar sto točkami naskoka pred drugouvrščeno ekipo celjskega KLA-DIVARJA. Ista ekipa mladinki pa je osvojila tudi republiški pokal pri članicah.

S ponosom lahko trdimo, da imamo letos za Bežigradom daleč najboljšo žensko atletske ekipo v Sloveniji in eno najmočnejših v Jugoslaviji. Uspeh je še večji, če pomislimo, da ekipa tekmuje v letošnji sezoni oslabljena, brez državne rekorderke in trikratne lanskoladne državne prvačinke Brigitte HORVAT, ki je bila prav v teh dneh operirana zaradi poškodbe kolena v lanskoli sezoni.

Majboljše mlade atletinje, zaslužne za uspeh ekipe, so vsekakor Mojca MIHELIC (1960) višina in ovire; Marija POTOČAR (1957) daljnina in ovire; Zdenka POTNIK (1958) ovire; Helena RAZDEVSEK (1959) sprint; Saša ILCENKO (1959) kopje, disk; Mira SKARIJAK (1957) srednje proge; Tatjana DJORDJEVIĆ (1958) 400 m; Nataša SELISKAR (1960) sprint, višina.

Seveda so tudi vse ostale tekmovalke zaslužne za uspeh ekipe, ki pod vodstvom izkušnih in prizadevnih trenerjev prodira tako ekipno, kot s kvalitativni posameznicami v sam vrh jugoslovanske ženske atletike.

E. KOMEL

DOLANI SPET NAJBOLJŠI

S svečanostjo na Magistratu, ki je bila 13. junija, je bilo zaključeno tekmovanje za najboljše šolsko športno društvo in Ljubljani. SSD FRANC RAVBAR za osnovne šole Dol pri Ljubljani je že tretjič zaporedoma postalo zmagovalca tega tekmovanja in osvojilo lep pokal Mestnega centra SSD in denarno nagrado. Največ zaslug za uspeh tega vzornega športnega kolektiva ima vsekakor mentor SSD prof. Jože PETERKA s skupino mladih vadbitejev, ki vodijo posamezne sekcije v društvu.

Samo dve točki manj je zbralo SSD OŠ dr. Vito KRALJICHERJA, kar je tudi velik uspeh še enega športnega društva v območju naše občine.

CVRSTITTEV SSD V SOL. LETU 1973/74:
1. SSD FRANC RAVBAR — DOL 106,5 točke, 2. SSD DR. VITA KRAIGHERJA 104, 3. SSD BICEVJE 96, 4. SSD MIRAN JARC 95,5, 7. SSD BORIS KIDRIČ 86, 9. SSD FRANCE BEVK 83,5, 12. SSD MAKS PEČAR 72 točk.

Občinska zveza za telesno kulturo Ljubljana — Bežigrad je organizirala 14. junija sprejem za najboljše ekipe SSD na območju občine Bežigrad v Klubu poslancev. Svečanosti so prisostvovali predstavniki šol, profesorji telesne vzgoje, najboljši športniki-učenci iz posameznih šol in predstavniki TTKS in OBZTK Ljubljana-Bežigrad.

OBZTK je pripravila 25 ličnih pokalov za zmagovalne ekipe v posameznih športnih panogah, ki jih je razdelil predsednik OBZTK Miro MESERKO.

Za najboljše SSD v občini Bežigrad je bilo proglašeno SSD FRANC RAVBAR iz Dola.

E. KOMEL